

ЛІДЕРИ
НЕДОВІРИ

стор 2

МІЛЬЯРДИ
ПІД МАТРАЦОМ

стор 3

ВБИТИ НАУКУ:
А ЩО ДАЛІ?

стор 5

ШОКУЮЧА ПРАВДА ПРО БЮДЖЕТ-2017

Фракція «Батьківщина» не голосуватиме за проект Державного бюджету на 2017 рік, який уряд перетворив на «план зачищення України від українців». Лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко назвала п'ять причин, через які підтримка проекту Держбюджету-2017 є неможливою.

ПО-ПЕРШЕ,
в проекті бюджету збережена «драконівська» тарифна політика, яка забирає з кишень людей останні гроші.

«Ринку газу в Україні фактично немає, тому він не може регулювати ціну, — пояснює «ВВ» экс-міністр ЖКГ Олександр Кучеренко. — Урядова постанова №315 від 27 квітня 2016 року встановлює вартість газу для побутових споживачів в Україні на рівні 6879 грн за тисячу кубометрів. Однак вона не є економічно обґрунтованою (зокрема, не проведений аналіз собівартості продукту, не наданий економічний план «Укр-газвидобування»), що суперечить закону України про ціноутворення. Відповідно газ потягнув вгору тарифи

на тепlopостачання та гарячу воду, зробивши їх непідйомними. Саме тому Юлія Тимошенко, яку сьогодні підтримують усі професійні експерти, звернулася до суду, обстоюючи неправомірність формування тарифів і ціни на газ».

Експерт акцентує, що уряд не зацікавлений у проведенні реформ, а прагне лише накачувати «Нафтогаз» та «Укр-газвидобування» грошима і виймати їх через корупційні схеми, грабуючи при цьому найслабший сегмент у всьому ланцюгу — споживача.

«І покривається уся ця схема субсидіями, щоб не виникло суспільного бунту. Однак треба розуміти, що субсидії — це також бюджетні гроші, які надходять від платників податків. У результаті ми зайшли в глухий кут, коли на субсидії виділяється 52 млрд гривень на рік, а на енергозбереження — 800 млн гривень», — каже він.

Олександр Кучеренко звертає увагу, що згадана постанова Кабміну відкриває можливість для щоквартального перегляду роздрібних цін на природний газ: «Кабмін прив'язав вартість блакитного палива в Україні до коливань на німецьких біржах, хоча в нас інша структура ціноутворення та інша економіка. Отже, на вартість газу впливатиме й курс гривні. Тож попри те, що ціна на паливо і зараз не корелює із показником платоспроможності населення, вона зростатиме й надалі».

ПО-ДРУГЕ,
недофінансування місцевих бюджетів (міст районного значення, сіл і селищ) у 2017 році сягне 16 млрд гривень.

На місцеві бюджети, без належного ресурсного збалансування, покладено низку додаткових видатків. Зокрема, у сфері охорони здоров'я йдеться про оплату ко-

мунальних послуг, спожитих медичними закладами, а також фінансування всіх санаторіїв для дітей і підлітків, хворих на туберкульоз. Додатково обтяжить місцеві кошториси оплата комунальних послуг, спожитих освітніми закладами, а також видатки на заробітну плату непедагогічним працівникам (бібліотекарям, психологам, кухарям, технічному персоналу). На органи місцевого самоврядування перекладена компенсація за пільгове перевезення пенсіонерів, дітей війни, учасників війни, ветеранів праці.

«Місцевим бюджетам нібито дають більше повноважень, але грошей у них на це немає. Тож децентралізація видається сумнівною», — зазначає «ВВ» аналітик Українського інституту аналізу і менеджменту політики Микола Спіридонов.

(Закінчення на стор. 4)

Українці хотіли жити по-новому: їм пообіцяли закінчення АТО за лічені години, вихід економіки з кризи і покращення добробуту населення настільки, щоб кожен міг без віз їздити відпочивати до Європи. Натомість реальне життя «по-новому» означає війну, високі тарифи, податковий тиск, банкрутство банків і стрімке зuboжіння людей. Оскільки сьогодні Порошенко є уособленням влади, рівень невдоволення його діяльністю серед населення уже сягнув 73%. Не відстає від гаранта і прем'єр-міністр. Лідер же антирейтингу — Верховна Рада, тому все більше українців висловлюються за проведення дострокових парламентських виборів. Про це свідчать дані опитування, проведені соціологічною групою «Рейтинг».

ЦАР І ЙОГО ТІНЬ

Президент продовжує втрачати довіру населення. Сьогодні роботою гаранта задоволені лише 20% респондентів. Примітно, що в квітні 2014 року, в розпал передвиборчої президентської кампанії, 68% українців ставилися до Порошенка позитивно і лише 30% — неохотно. У вересні 2014 року, через два місяці після його інавгурації, прихильно налаштованих до нього громадян було вже 57%. А дані опитування у липні 2015 року засвідчили, що кількість симпатиків гаранта становить 27%, причому тих, хто невдоволений його курсом, побільшало до 68%.

«За роки свого президентства Порошенко не виконав жодної обіцянки: блискавично закінчити АТО, вивести країну з кризи, домогтися надання Україні безвізового режиму. Розчарування від війни, безвиході, безробіття, падіння рівня життя, краху банків і зростання бандитизму спричинило падіння авторитету президента, який нині є уособленням влади», — розповів «ВВ» голова правління Інституту української політики і керівник Фонду «Українська політика» Кость Бондаренко.

Свою чергою кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін аргументує низький рейтинг Порошенка тим, що безпосередньо з ним пов'язують усі найсуттєвіші прорахунки в соціально-економічній сфері.

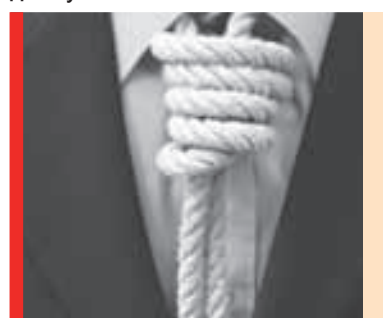
«Коли Кабмін очолював Яценюк, він був своєрідним громовідводом, що брав на себе провину за всі негативні рішення. А президент тим часом зберігав привабливий образ. Призначення Гройсмана прем'єр-міністром дозволило Порошенку розширити свій вплив на виконавчу владу. Всі розуміють, що Гройсман — людина президента», — уточнив він у коментарі «ВВ».

На думку Костя Бондаренка, нинішній прем'єр є фігурою несамостійною. «Гройсман сприймається як тень Порошенка, і він не зробив нічого, щоб стати самостійним політиком. Він просто виконує команди, що надходять з АП. Не дивно, що падіння підтримки президента б'є і по ньому», — вважає експерт.

І справді, Володимир Борисович має усі шанси обігнати в антирейтингу свого «папередніка». Так, через два місяці після того, як Гройсмана призначили на ниніш-

ню посаду, роботу Кабміну і його особисто загалом підтримували 20% респондентів, а 59% були невдоволені. Однак уже у вересні діяльність уряду і прем'єра негативно оцінювали 79% опитаних, а схвалювали роботу Кабміну лише 13%.

«Українці не пробачать Гройсману підвищення тарифів. А вже збільшення комунальних платежів провокує зростання цін на всі товари і послуги, що ми зараз і спостерігаємо. Не виключено, що його консультанти порадили йому підвищити ціни на газ на початку прем'єрської кар'єри. Мовляв, люди це швидко забудуть, якщо потім покращувати соціально-економічні стандарти. Однак тарифи продовжують залишатися головним

питанням», — уточнив Олексій Якубін.

КРИЗА РАДИ

А ось парламент уже побив антирекорд своїх попередників. У лютому 2014 року, після того як Рада сьомого скликання ухвалила закони 16 січня і коли на Майдані масово вбивали протестувальників, 80% респондентів були невдоволені її роботою. У вересні 2016 року 87% українців, які брали участь в опитуванні «Рейтингу», висловили нинішній Верховній Раді своє нехвалення. При цьому слід зазначити, що на момент проведення цього дослідження парламентарі ще не підвищували собі зарплатню удвічі й не виставили себе на глум в електронних деклараціях.

«Парламент вирішує другорядні й треторядні питання, займається політиканством, але не політикою. Українці бачать, що у Верховній Раді криза і що вона не здатна ухвалювати потрібні для країни закони», — упевнений Кость Бондаренко.

За його словами, симпатії населення не відповідають розстановці сил, що існує у нинішньому парламенті.

«Наприклад, сьогодні для виборця уже немає такої політичної

партії, як «Народний фронт», рейтинг БПП впав удвічі, водночас у три рази зросла популярність «Батьківщини». Однак БПП і «НФ» є парламентською більшістю», — підкреслив експерт.

Не дивно, що 42% громадян виступають за проведення дострокових виборів до вищого законодавчого органу країни. Так, якби вибори відбулися зараз, до Ради б пройшло вісім партій. На першому місці за кількістю голосів — «Батьківщина» (13%), за нею йдуть БПП (10%) і Радикальна партія (9%). «Оппоблок» отримав би 8% підтримки, «Самопоміч» — 7%. П'ятивідсотковий бар'єр, згідно з опитуванням, вдалося б також подолати ВО «Свобода», «Громадянській позиції» і партії «За життя».

87% УКРАЇНЦІВ, ЯКІ БРАЛИ УЧАСТЬ В ОПИТУВАННІ «РЕЙТИНГУ», ВИСЛОВИЛИ СВОЄ НЕВДОВОЛЕННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Олексій Якубін вважає, що бажання українців провести дострокові парламентські вибори свідчить про потребу в оновленні влади. Особливо в умовах соціально-економічної та політичної кризи, що охопила Україну. Він нагадав, що в Іспанії цього року двічі проводилися дочасні парламентські вибори, і ніхто при цьому не боявся якихось негативних наслідків.

«Раді не уникнути дострокових виборів. У цьому гостро зацікавлені українці. Наступний склад парламенту буде принципово іншим, нардепи займуть більш опозиційну позицію стосовно президента. І, найімовірніше, нове скликання буде конструктивнішим. Тому перезавантаження дасть поштовх до зміни соціально-економічного курсу країни», — констатував Якубін.

Експерт вважає початок весни найбільш реалістичною датою дострокових парламентських виборів. А Кость Бондаренко впевнений, що якщо президент зважиться на такий крок, то плебісцит може відбутися уже в середині лютого. Не випадково ж президент і прем'єр раптом влаштували атракціон нечуваної щедрості й пішли на підвищення мінімальної зарплатні з 1 січня.

Хай там як, але владі є над чим замислитися. Адже українці виставили президентові, прем'єр-міністрові та парламен-

ти депутатам і чиновникам свої надприбутки й суперподарунки, вони не думали про те, що за рік погіршив-

42% УКРАЇНЦІВ ВИСТУПАЮТЬ ЗА ПРОВЕДЕННЯ ДОСТРОКОВИХ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

тарям незадовільні оцінки, бо вже не сприймають слів про те, як в Україні з кожним днем жити стає краще й веселіше.

Так, 74% опитаних вважають, що за останній рік економічна ситуація в країні дійшла до критичної межі. А 54% респондентів упевнені, що й наступного року марно сподіватися на покращення.

ся добробут 73% родин, що 18% громадян країни змушені заощаджувати на їжі, а 35% опитаних усе зароблене витрачають лише на харчування. Слуги народу забули про те, що саме завдяки народу України вони стали до керма, тому їх повалення невідворотне.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

• 27 лютого – 27 листопада 2014 року – віце-прем'єр міністр, міністр регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства
 • 27 листопада 2014 – 14 квітня 2016 року – голова Верховної Ради
 • 3 14 квітня 2016 року – прем'єр-міністр України

Звершилося: понад 125 тисяч українських чиновників та депутатів заповнили електронні декларації. Підсумки декларування так шокували, що нині вже навіть незручно згадувати про золотий батон і такий же унітаз. Суспільство, певна річ, здогадувалося про незліченні багатства депутатів, міністрів, прокурорів, суддів... Але ж не до такої міри! А думати про те, що і скільки декларанти «забули» заявити в фінансових звітах, просто страшно! До того ж батьків можна було не вказувати. А дехто взагалі переписав майно, як у нас часто практикується, на водіїв, секретарів, бухгалтерів, кухарів...

Так чи інакше, нам показали те, що допустимо. Тепер компетентні органи повинні зрозуміти, у який спосіб зароблені всі ці статки. Та цифри справді вражають. Так, громадська мережа ОПОРА порахувала, що 412 народних депутатів задекларували загалом майже 12 млрд гривень! І це лише парламентарі. А якщо взяти всіх інших декларантів, то навіть в голові прикинути складно! Панове, для чого нам тоді потрібен МВФ? Запитання це, звісно, риторичне.

Якого тільки добра не задекларували чиновники: квиток у космос, святі мощі, церква, величезна кількість квартир, земельних ділянок, картин, дорогих годинників, антикваріату, колекційних вин... Ще наші депутати радо приймали грошові подарунки в сотні тисяч і навіть мільйони гривень. А один із них, відверто знущаючись, написав у декларації, що дорогий годинник йому презентував святий Миколай!

А скільки готівки у них на руках! Кілограми! Ось так декларанти довіряють банківській системі. До речі, глава НБУ Валерія Гонтарева має віру в банки: вона задекларувала 1,8 млн доларів (!) і 62 тис. гривень заощаджень, які лежать на рахунках двох фінустанов. З чого можна також зробити висновок, що головний фінансист на національну валюту не надто покладається. Але повернімося до мільярдів під матрацами...

Отже, позафракційний депутат Верховної Ради В'ячеслав Костянтинівський задекларував 14,7 млн доларів чистого грою. Нардеп також вказав у декларації 6 778 776 гривень і 500 тис. євро готівкою. Ви можете собі уявити, якого розміру має бути «сейф»? Та й навіщо людині стільки готівкових грошей? Знайти відповіді на ці запитання просто неможливо. Принаймні при здоровому глузді. У такі моменти згадуються численні оголошення з проханнями про допомогу: волонтери по копійчці збирають гроші для військових, важкохворих дітей, яким не вистачає на операцію кілька тисяч гривень-доларів-євро... І в цей страшний час у народного (!) депутата вдома лежить «тонна» папірців...

Чимало чиновників, звісно ж, стверджують, мовляв, все було нажито непосильною працею у бізнесовому минулому. А ось свідки шалених коштів в тих, хто своє життя працював лише на державу? Хочеться сподіватися, що Національне агентство із запобігання корупції (НАЗК) теж ставить перед собою це запитання. Щоправда, у цього органу бракує ресурсів, щоб перевірити всіх... Та й не варто забувати, що Нацагентство підконтрольне ВР, а підзвітне Кабміну!

До речі, генеральний прокурор Юрій Луценко пригрозив нардепу Сергію Мельничуку тюремним терміном за інформацію про один трильйон гривень готівкою в е-декларції (це парламентар так «вдало» пожартував).

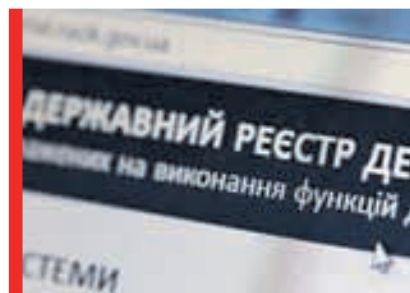
«Дуже настійливо рекомендую жартівникам внести зміни до своїх декларацій. Інакше я змушений буду відкрити провадження про несплату депутатом Мельничуком податків в особливо великих розмірах, і він сяде до в'язниці дуже надовго», — заявив Луценко.

І тут виникає ще одне запитання: а чи справді декларанти мають на руках таку величезну кількість готівки? Деякі експерти й політологи припускають, що чиновники могли вказати в декларації неіснуючу суму, легалізуючи майбутні бабери! Тож саме час зобов'язати всіх заявлених мільйонерів зробити селфі на тлі грошових гір. Звичайно, це неймовірно сумний жарт.

Майже наостанку своєю декларацію подав президент Петро Порошенко. Глава держави відзвітував про право власності у більше як 100 компаніях в Україні, Росії, Польщі, Іспанії, Угорщині, Литві, Китаї, Нідерландах, на Кіпрі й Британських Віргінських островах. Згідно з електронною декларацією президента, його прибутки в 2015 році склалися із 121 тис. 54 гривень зарплати,

МІЛЬЯРДИ ПІД МАТРАЦОМ

ЕЛЕКТРОННЕ ДЕКЛАРУВАННЯ ПОКЛИКАНЕ СТАТИ КЛЮЧОВИМ МЕХАНІЗМОМ У БОРЬБІ З КОРУПЦІЄЮ. ЧИ МАТИМЕ ЦЯ КАМПАНІЯ ЯКІСЬ РЕАЛЬНІ РЕЗУЛЬТАТИ У ВИГЛЯДІ СУДОВИХ РІШЕНЬ? ПОКИ ЩО ОПТИМІЗМУ МАЛО, НАДТО БАГАТО «АЛЕ» НА ГОРИЗОНТІ

ти, 12 млн 375 тис. 404 гривень відсотків і 59 млн 298 тис. 642 гривень інвестиційних доходів! Порівняно з Порошенком Барак Обама просто жебрак. Торік президент США заробив трохи більше як 436 тис. доларів...

До речі, Порошенко під час свого недавнього виступу дорікнув чиновником: «Багато хто приписав собі у декларації кеш вдома, гадаючи, що це нульова декларація, що це по-

тім дозволить їм уникнути перевірки. Але ключова позиція — підвести ризику під тим, що вони робили 25 років. І далі поясни, де ти, голуб сизий, взяв ці гроші. Суспільство мусить знати... Боротися треба не з багатими, а зі злочинцями, які беруть квартири, машини, дачі, вілли, літаки, перебуваючи весь час на державній службі».

Порошенко заявив, що електронне декларування — важливий крок:

«Цей крок почався з президента, який повинен був задекларувати все, від подушок на дивані до чашок на кухні. Такого не робив жоден президент».

І це говорить людина, яка пішла в політику в далекому 1998 році. Тоді Порошенко вперше пройшов до Верховної Ради від СДПУ(о)! Після цього кілька разів переобирався до парламенту, а також обіймав вищі державні посади. Логічно, що від бізнесу він мав би відійти ще 18 років тому. Продати його він обіцяє всій Україні лише останні два з половиною роки.

Втім, зараз бізнес можна вже й не продавати. Адже до кінця каденції Порошенка залишилося зовсім мало, а після президентства треба ж йому чимось займатися.

А ще, як би комусь не хотілося, історію з офшорами українці не забули!

Тим часом Генеральна прокуратура оперативно вирішила долучитися до перевірок декларацій, хоч повноважень у неї на це немає. ГПУ збирається проаналізувати зокрема фінансові звіти Порошенка. За словами генпрокурора Юрія Луценка, президент задекларував значні прибутки, але вони, мовляв, і раніше декларувалися. І це говорить про те, що вони не з'явилися ні з того, ні з сього.

І тут виникає питання, чи не перетворився генеральний прокурор на адвоката. Насправді це дуже тривожний сигнал.

Електронне декларування покликано стати ключовим механізмом у боротьбі з корупцією. Чи матиме ця кампанія якісь реальні результати у вигляді судових рішень? Поки що оптимізму мало, надто багато «але» на горизонті. А далі подивимося.

Яна ДЖУНГАРОВА

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Е-ДЕКЛАРУВАННЯ: КУДИ ЙДЕМО, КОГО ПОСАДИМО?

Руслан БОРТНИК,

директор Українського інституту аналізу та менеджменту політики:

«Електронне декларування впроваджене в багатьох країнах. У недемократичних державах його використовують для того, щоб тримати на гачку політичну і бюрократичну еліту, а в демократичних — це справді механізм протидії корумпованим чиновникам. Яким шляхом ми підемо? Все залежить від результатів роботи НАЗК і НАБУ. Сподіваюся, що кілька великих рибин все ж зловлять».

Насправді 150 інспекторів НАЗК не зможуть перевірити всі декларації чиновників. У кращому випадку візьмуться за «звіти» міністрів і депутатів (дрібні службовці можуть спати спокійно, якщо, звичайно, на них ніхто не вкаже).

Я зі свого боку наполягаю, щоб НАЗК перевірило також декларації прем'єра, президента, генпрокурора, ключових силовиків... І сподіваюся, що за підсумками цієї роботи будуть виявлені бо-дай ключові корупціонери, що ці матеріали передадуть до НАБУ,

а далі — до суду. Злочинці мусять бути покарані. Якщо цього не станеться до квітня 2017 року, коли піде друга хвиля декларування, ми зможемо констатувати провал всієї кампанії».

Також якщо на Нацагентство чинитиметься політичний тиск, а в процеси втручатиметься ГПУ, то вся ця затія може обернутися на боротьбу фінансово-політичних груп. І тоді е-декларування буде використане на зле.

НАЗК може бути незалежним, а може й не бути. Якщо згадати, як формувався цей орган (більшість представляє ті чи інші кулуарні інтереси), скандали докола його керівництва, то, найвірогідніше, про незалежність не йдеться. Але я сподіваюся на чесну роботу рядових інспекторів і детективів».

До речі, намір ГПУ і генерального прокурора (хоч повноважень на це немає) долучитися до перевірок — це спроба у такий спосіб захистити президента і його най-

ближче оточення від можливих антикорупційних розслідувань. Нагадаю, що сам генпрокурор у цьому випадку розглядається як потенційний підозрюваний, оскільки теж подає декларацію. Сьогодні багато хто розуміє, що саме Генпрокуратура гальмує боротьбу з корупцією».

Нині багато говорять про те, що е-декларування запровадять для всіх громадян України. Це така собі спроба помститися суспільству: мовляв, ви нам кісточки перемивати, то тепер і самі звітуйте. Насправді в демократичних країнах цей інструмент справді дозволяє значно детінізувати економіку. І це правильно. Хоча мені здається, що, з огляду на низьку якість роботи правоохоронних органів, Україна до цього ще не дозріла. Але в недемократичних країнах е-декларування — це інструмент тиску. Влада отримує контроль не лише над чиновниками, а й над журналістами, бізнесом, лідерами громадської думки».

Шокуюча правда про бюджет-2017

ФРАКЦІЯ «БАТЬКІВЩИНА» ЗАПРОПОНУВАЛА ПОЕТАПНО ЗБІЛЬШУВАТИ РОЗМІР МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ДО 3200 ГРН ПРОТЯГОМ 2017 РОКУ, ВЖИВАЮЧИ РЕАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОХОДІВ ДО ЗВЕДЕНОГО БЮДЖЕТУ

НАТОМІСТЬ УРЯД ПРОПОНУЄ ПІДНЯТИ «МІНІМАЛКУ» З 1 СІЧНЯ 2017 РОКУ ДО 3200 ГРН ЗА ВІДСУТНОСТІ РЕАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ НАДХОДЖЕННЯ КОШТІВ. НЕСИСТЕМНІСТЬ ТА НЕВИВАЖЕНІСТЬ ЧИННОЇ ВЛАДИ ЛЯКАЮТЬ

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Нагадаємо, якщо раніше у регіональній казні залишалося 100% податку на доходи фізичних осіб, то з 2015 року цю частку зменшено до 75%, а 25% спрямовується до держбюджету. А внаслідок підвищення податків на піддакцизні товари, податку на нерухомість, які залишаються на місцях, ці втрати не компенсуються.

«Мерам маленьких міст доводиться вибивати гроші в центрі», — зазначає Спіридонов.

Так, державна дотація, зокрема на утримання закладів освіти та охорони здоров'я, передана обласним та районним бюджетам, що ставить очільників органів місцевого самоврядування базового рівня у залежність від обласної та районної влади. Це призводить до гальмування процесу об'єднання громад та фактично означає «відкат» децентралізаційної реформи. Окрім того, фінансування закладів професійно-технічної освіти залишене на рівні міст — обласних центрів, однак у них зазвичай навчаються мешканці всієї області, а то й інших регіонів. Тобто на органи місцевого самоврядування покладені невластиві їм функції.

ПО-ТРЕТЄ, до проекту бюджету закладені мегакорупційні оборотки та не передбачена детінізація економіки.

Юлія Тимошенко зазначає, що корупцію у бюджеті України легалізує закон про спецконфіскацію: «Цей закон зовсім не про конфіскацію грошей Януковича! Я вважаю, у Яну-

ковича повинні забрати все, що він нечесно «заробив», і притягнути його до відповідальності. Але це — закон про мегакорупцію, яку протягують дві найбільші фракції: Блок Петра Порошенка і «Народний фронт». Вони хочуть добратися до державних цінних паперів на суму понад 1 млрд доларів, які сьогодні заблоковані на рахунках Ощадбанку. Їх мають намір продати з дисконтом, забрати ті нараховані відсотки, які ще не отримані, а це — сотні мільйонів доларів», — наголошує лідер «Батьківщини».

Юлія Тимошенко зазначила, що ухвалення цього закону також дозволить легалізувати корупційні схеми з продажу нафтопродуктів на суму понад 1 млрд грн, які свого часу були «відмиті» на Одеському припортовому заводі й реалізовані.

«Ці гроші поділили між собою високоспосадовці. І тепер їм треба законом про спецконфіскацію закрити цю оборотку і списати все на АТО», — обурився голова «Батьківщини».

Окрім того, додає Тимошенко, цей норматив дозволяє проводити політичні репресії: «Законопроектом надається право конфіскації майна без суду і слідства. І це означає, що майно зможуть конфіскувати у будь-кого, хто щось не так зробить проти чинної влади».

Експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гавриленко акцентує, що до проекту бюджету закладено ще один мегакорупційний механізм — система субсидій: «Адже субсидії жодним чином не передбачають надання грошей громадянам. Люди є лише оформлювачами таких дотацій, а справжніми отримувачами коштів є компанії — по-

стачальники послуг. Відповідно, надаючи гроші цим компаніям, їх можна або довести до банкрутства і перерозподілити власність, або навпаки — забезпечити надприбутками».

Прогноз доходів бюджету на 2017 рік не містить оцінки і врахування додаткових надходжень від детінізації та деофшоризації економіки України. Наприклад, 77,5 млрд грн можна було б отримати при запровадженні норм законопроектів №4380 і 4381 щодо виведення коштів із офшорних зон, які подані на розгляд ВРУ фракцією «Батьківщина». Легальне номінальне ВВП України у цьому випадку зросло б приблизно на 10%.

ПО-ЧЕТВЕРТЕ, збережене 15%-ве скорочення пенсій працюючих пенсіонерів.

Це є порушенням ст. 22 Конституції України, яка декларує, що «звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, у тому числі й постанов Кабінету міністрів, не допускається».

Фракція «Батьківщина» вимагає скасувати ганебну практику скорочення пенсій пенсіонерам, які змушені працювати, бо не можуть прожити на державні виплати. Натомість потрібно збільшити ставку оподаткування дивідендів, які нараховуються олігархам. У той час, як у розвинутих країнах із дивідендів багатіїв стягується понад 20%, в Україні — лише 5%. Якби, за пропозицією «Батьківщини», підвищити цей показник до 18%, бюджет додатково б отримав 7 млрд грн.

ПО-П'ЯТЕ,

до проекту бюджету закладено величезний обман щодо підвищення мінімальної зарплати до 3200 грн.

Фракція «Батьківщина» запропонувала збільшувати розмір мінімальної зарплати до 3200 грн протягом 2017 року, вживаючи реальних заходів із забезпечення доходів до зведеного бюджету. Наприклад, недопущення укріплення податків і зборів через офшорні зони та збільшення податку на дивіденди олігархів. Окрім того, головний кошторис країни можна наповнити за рахунок легалізації видобутку бурштину, спрямування до бюджету повної суми коштів, що повинні стягуватися за вчинення корупційних правопорушень, залучення доходів від продажу операторам прав на використання 4G.

Натомість уряд заявляє про підвищення «мінімалки» до 3200 грн з 1 січня 2017 року.

«Проект бюджету на наступний рік якийсь звертали, і раптом, як Ньютона на голову впало яблуко, урядовці вирішили: а давайте ми піднімемо мінімальну зарплатню до 3200 грн. Несистемність та невиваженість чинної влади лякають, — коментує Микола Спіридонов. — Приватний підприємець зараз платить своїм співробітникам щонайменше 1450 грн. А при запланованій «мінімалці» з усіма податками один працівник обходиться роботодавцю приблизно у 5 тис. грн. Якщо підприємцеві доведеться за одне робоче місце витратити такі кошти, то бізнес піде в тінь. Тож ідея, що бюджету нестачу можна буде компенсувати за рахунок збільшення податків, які надходять до бюджету, не спрацює. Це так, наче витягати себе за волосся з болота, подібно барону Мюнхгаузену. Реальних джерел для надходження коштів немає, є надія на «якось буде».

Економіст Андрій Новак вважає різке підвищення «мінімалки» абсурдом: «За законами економічного управління, вдвічі чи навіть у півтора рази підняти соцстандарті одночасно не можна. І неможливо збільшити витратну частину бюджету, знижуючи при цьому податкове навантаження, як заявляє міністр соціальної політики Андрій Рева. Навпаки, за цим можуть приховуватися наміри щодо збільшення боргів».

Анонсоване прем'єр-міністром підвищення соціальних стандартів, за словами Новака, буде реалізовуватися за рахунок трьох основних джерел: «По-перше, відбувається скорочення працівників у всіх сферах: медицині, науці, освіті, культурі, мистецтві, спорті. По-друге, попри всі заяви Андрія Реви, уникнути інфляційного ефекту не вдасться. По-третє, уряду доведеться збільшувати внутрішній та зовнішній борги».

«Підняття мінімальної зарплатної плати, не забезпечене зростанням

економіки, спричинить інфляцію і девальвацію, і вже найближчими місяцями долар може коштувати 32-35 грн», — додає Юрій Гавриленко.

Окрім того, звертають увагу експерти, таке раптове збільшення «мінімалки» неможливе без скорочення інших статей бюджету. Тому дуже цікаво буде побачити проект бюджету-2017, який уряд підготував до повторного читання у Верховній Раді. До речі, на засіданні уряду 4 листопада прем'єр-міністр Володимир Гройсман заявив, що скерував цей документ до парламенту, однак наступного дня його не було розміщено на сайті ВР.

Заступник голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболев зазначає: уряд планує зрівняти виплати бюджетникам, які мають різні розряди єдиної тарифної сітки. «Різниця у виплатах буде такою мізерною, що висококваліфіковані фахівці, які мають стаж, фактично будуть зрівняні з тими, хто не має ні стажу, ні кваліфікації. Ми потрапляємо в найстрашнішу ситуацію, коли ваші професійні здібності нічого не означають при нарахуванні зарплатної плати. Така політика зрівнялівки свого часу була поширена стосовно пенсійного забезпечення, а тепер переходить і на зарплатні плати. Саме в цьому й полягає еквілібристика уряду, де, з одного боку, мінімальна зарплата нібито піднімається, але реальні виплати до неї не прив'язуються. Єдиний, хто від цього виграє, — апарат чиновників, силові та всі інші структури, для яких кратність виплат відносно мінімальної зарплатної плати збережена. Уряд вдається до мажоритарного популізму, коли красиво звучать слова про підняття мінімальної плати, а реально громадяни України отримують лише зрівнялівку», — каже Соболев.

Згідно із заявами Андрія Реви, на тлі намірів прив'язати мінімальну зарплатну плату до реального прожиткового мінімуму пенсія із 1 січня 2017 року зросте лише на 10%. «Нині в Україні — 13 мільйонів пенсіонерів, близько половини з них отримують мінімальну пенсію, і в уряді немає коштів, щоб підняти її всім і одразу. Можна бути впевненим, що в першому кварталі 2017 року мінімальна пенсія буде значно нижчою за прожитковий мінімум», — каже Новак.

«Лише тоді, коли парламент ухвалить пакет законопроектів, які подала «Батьківщина», коли удвічі зменшаться ціни на газ і щонайменше утричі — тарифи, коли у людей з'являться вільні кошти, а підприємці зможуть виробляти більше товарів, поетапно підвищення зарплатних плат призведе до позитивних результатів», — резюмує Юрій Гавриленко.

Кіра ВІНОГРАДОВА

ЦЕ ЗАКОН ЗОВСІМ НЕ ПРО КОНФІСКАЦІЮ ГРОШЕЙ ЯНУКОВИЧА! ЦЕ — ЗАКОН ПРО МЕГАКОРУПЦІЮ, ЯКУ ПРОТЯГУЮТЬ ДВІ НАЙБІЛЬШІ ФРАКЦІЇ: БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА І «НАРОДНИЙ ФРОНТ»

«Ми даємо гроші на науку не тому, що ми багаті, а ми багаті тому, що даємо гроші на науку», — сказав 40-й президент США Рональд Рейган. Справді, у розвинутих країнах розуміють, що саме високотехнологічні галузі, в основі яких лежать новітні наукові розробки, здатні забезпечити швидкі темпи економічного зростання. І за останні п'ять років кількість науковців у світі збільшилася на 20%. Натомість в Україні за роки незалежності наукова спільнота скоротилася утричі. Через мізерне фінансування наука в нашій країні перебуває на межі повного знищення.

Надія на те, що ситуація у науковій сфері покращиться, зажеврила торік, коли Верховна Рада ухвалила нову редакцію Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Одне з його положень передбачає, що з 1 січня 2020 року держава має спрямовувати на фінансування галузі не менше як 1,7% ВВП.

«Однак ми й на крок не наблизилися до цього: цьогогоріч на науку виділено лише 0,18% ВВП, що становить 2 млрд 54 млн гривень», — зазначає голова профспілки працівників НАНУ Анатолій Широков.

Широков. — Науковець прагне реалізувати свої ідеї і вважає, що у квантових технологій велике майбутнє. Так, 50 років тому були розроблені перші транзистори, що було відзначено Нобелівською премією. Тоді ніхто не міг уявити, наскільки корисним стане винахід, адже без цих пристроїв не працювали б комп'ютери та мобільні телефони.

Звичайно, це затратні дослідження: лише один охолоджуючий прилад криостат коштує близько 400 тис. євро, а загалом річні витрати на наукові експерименти, які провадить наш земляк, сягають фінан-

та наразі це значно менше з огляду на падіння курсу гривні та загалом зменшення фінансування галузі. Причому в усьому світі діє золоте правило: на заробітну плату потрібно витратити не більше як 10% від загального фонду коштів, виділених на науку, а 90%

трати не покриває, то як їх осилить науковий співробітник із зарплатою 5000 грн? І про яке впровадження новітніх розробок за таких умов може йти мова?»

Протягом двох останніх років коштів на виплату зарплати науковим співробітникам не вистачає. Через це, за словами Анатолія Широкова, багатьох співробітників НАНУ переводять на режим неповного робочого дня, відправляють у відпустки без збереження заробітної плати. Також доводиться скорочувати науковців. Загалом за два останні роки чисельність наукових співробітників НАНУ зменшилася на 6385 осіб.

«Здається, нам належало б втрати підвищення мінімальної заробітної плати до 3200 гривень. Але ми маємо сумний досвід, коли зростання мінімальних виплат декларується, але кошти Національній академії наук на індексацію зарплат із бюджету ніхто не перераховує. Постає питання: де уряд візьме гроші цього разу? Адже коли ми пропонували збільшити ставку першого розряду з 1497 до

врахувати це під час доопрацювання проекту бюджету на наступний рік.

Заступник голови фракції «Батьківщина» Іван Кириленко закликав членів комітету, щоб фракції, які вони представляють, підтримали це рішення. Зокрема, фракція «Батьківщина» під час голосування проекту постанови «Про висновки та пропозиції до проекту Закону України про державний бюджет України на 2017 рік» внесла на розгляд парламенту пропозицію щодо збільшення фінансування науковців, однак її не підтримали.

«Жодних конкретних результатів ми не відчули й після наради з питань реформування наукової сфери за участі прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана. Позиція керівника уряду чимось нагадує поведінку його колеги з Російської Федерації: «Грошей немає, та ви тримайтесь», — говорить Широков.

Водночас, додає голова профспілки працівників НАНУ України, в країні як на дріжджах зростають

НАВІЩО НАМ ГАРАНТ, ЯКИЙ НИЧОГО НЕ ГАРАНТУЄ ОКРІМ ВЛАСНИХ СТАТКІВ, УРЯД, ЯКИЙ ІГНОРУЄ ЗАКОН, І ВЕРХОВНА РАДА, ЯКА НЕ КОНТРОЛЮЄ ТЕ, ЩО САМА УХВАЛЯЄ? МОЖЛИВО, КРАЩЕ ЙТИ НА ДОСТРОКОВІ ВИБОРИ, НІЖ МАТИ ТЕ, ЩО МАЄМО ЗАРАЗ

Окрема стаття закону стосується оплати праці науковців: так, із 1 січня 2020 року посадовий оклад молодшого наукового співробітника повинен бути не нижчим за подвійну середню зарплатню у промисловості.

«Наразі ставка молодшого наукового співробітника становить 3742 гривні, а середня заробітна плата працівника промисловості — 5972 грн. Тобто маємо відставання у 3,19 раза від запланованих показників. Загалом зарплата науковців на 1000 гривень менша, ніж у галузях економіки», — порівнює Анатолій Широков.

Тож у науковій спільноті констатують: норми зазначеного закону не те що не виконуються — навпаки: спостерігаються зворотні тенденції. Так, в Україні протягом останніх років відбуваються процеси кадрового вимирання науки. Все менше молодих людей стають на шлях наукової діяльності, яка в Україні є неприбутковою.

Окрім того, наша країна перетворюється на «мозковий придаток» розвинутих країн, зокрема США та Європи. Адже там добре розуміють, що краще запросити талановитого українського вченого та створити всі умови для його праці, аніж витратити десятки тисяч доларів на підготовку свого фахівця.

«Наприклад, випускник фізичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка черкашанин Ігор Доценко уже десять років працює у команді відомого французького фізика, лауреата Нобелівської премії Сержа Ароша. Він провадить фундаментальні наукові дослідження у галузі квантової оптики, — розповідає Анатолій

сування одного з інститутів НАН в Україні.

На жаль, Ігор Доценко не збирається повертатися до України, адже наука в нас практично знищена. Я переконаний, що в майбутньому серед лауреатів Нобелівської премії будуть українці за походженням, але працюватимуть вони в Європі чи в США».

За словами члена профспілки Інституту фізики НАН України Тараса Микитюка, торік кількість молодих українських вчених зменшилася на 6%, а за підсумками 2016 року цей показник орієнтовно може сягнути 8%.

«Фонду підтримки, який має стимулювати молодих вчених до конкуренції та розвитку, в Україні недостатньо. Так, у нас є премія президента України для молодих вчених, є відповідні гранти президента, стипендії Кабміну, премія Верховної Ради для талановитих вчених, іменна стипендія Верховної Ради. Однак отримують їх одиниці. Якщо на початку 1990-х років молодий вчений шукав собі наукового керівника, у 2000-х наукові керівники намагалися обрати найталановитіших аспірантів, то тепер трапляються випадки, коли виділена кількість бюджетних місць в аспірантурі не заповнюється», — каже Тарас Микитюк.

У 2013 році, згідно з даними ЮНЕСКО, видатки (заробітна плата та витрати на наукову діяльність) на одного науковця в усьому світі в середньому сягали 190 тис. доларів на рік. У США ця сума становила 297 тис. дол., у Республіці Корея — 200 тис., Євросоюзі — 163 тис., ПАР — 106 тис. дол. Три роки тому в Україні на одного наукового співробітника щороку виділялася сума, еквівалентна 9200 дол.,

— спрямовувати на наукову діяльність. В Україні ж біда що з одним, що з іншим.

Так, старший науковий співробітник Інституту харчової технології та геноміки НАН України Світлана Співак зазначає, що нині наукові лабораторії навіть не можуть придбати хімічні реактиви для проведення дослідів, не кажучи вже про повноцінну реалізацію наукових проектів.

«В Інституті харчової технології є центр колективного користування обладнанням, де працюють співробітники різних наукових установ. Лише на ремонт одного з мікроскопів зараз потрібно 150 тис. гривень. Загалом оновлення обладнання потягне на сотні тисяч доларів, — розповідає Світлана Співак. — А на реалізацію одного наукового проекту в рік дають 100 тис. гривень: частина суми йде на зарплати, десь із 30 тис. гривень треба витратити на реактиви (один реактив може коштувати до тисячі доларів).

Ще одна потреба: після того як ми отримали гарний результат, наприклад щодо розробки фармацевтичного препарату, він має бути опублікований. Стаття у науковому журналі за кордоном коштує від 400 до 1000 доларів, організаційний внесок за участь у міжнародній конференції — ще 400 доларів. Якщо держава ці ви-

НАУКОВЦІ МАЮТЬ СУМНИЙ ДОСВІД, КОЛИ ЗРОСТАННЯ МІНІМАЛЬНИХ ВИПЛАТ ДЕКЛУРУЄТЬСЯ, АЛЕ КОШТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК НА ІНДЕКСАЦІЮ ЗАРПЛАТ ІЗ БЮДЖЕТУ НІХТО НЕ ПЕРЕРАХОВУЄ. ПОСТАЄ ПИТАННЯ: ДЕ УРЯД ВІЗЬМЕ ГРОШІ ЦЬОГО РАЗУ?

1512 гривень, нам сказали, що це — популізм», — зазначає Широков.

За його словами, видатки, передбачені Кабміном у проекті бюджету-2017, означають подальшу руйнацію Національної академії наук. Так, бюджетний запит НАН України на наступний рік, без урахування очікуваного підвищення мінімальної заробітної плати удвічі, становить 2 млрд 898 млн гривень. Замість цього уряд «розщедрився» лише на 2 млрд 270 млн гривень.

«Формально ця сума на 10,2% більша за фінансування Академії у 2016 році. Але ж не треба забувати, що цьогогоріч НАН України виділили на 12% менше, ніж торік!» — наголошує Широков.

Комітет Верховної Ради з питань науки і освіти на своєму засіданні 5 жовтня підтримав позицію НАН України щодо збільшення фінансування наукової галузі та рекомендував Кабінету міністрів

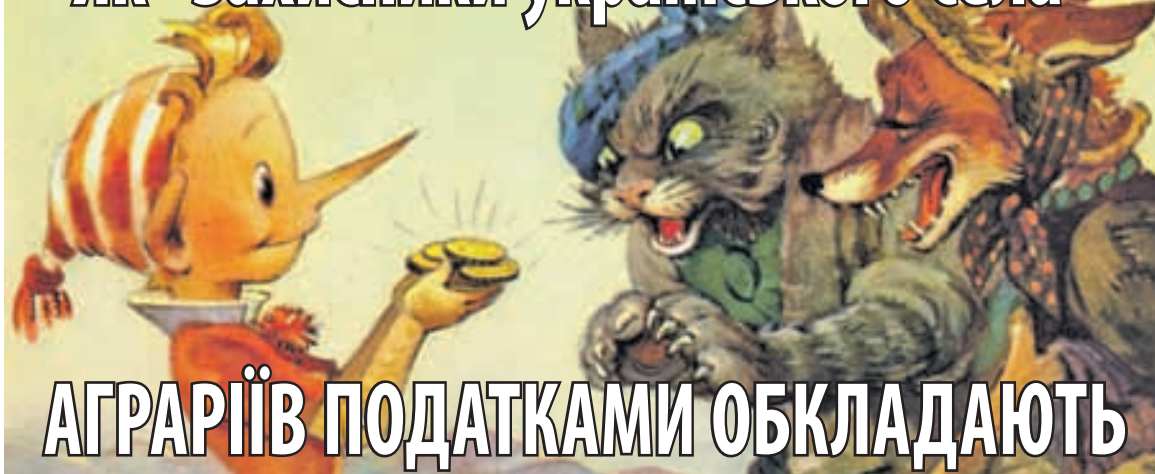
видатки на Генпрокуратуру, секретаріат Кабінету міністрів, Державне управління справами, Адміністрацію президента України.

«Різниця між фінансуванням МВС та наукової сфери величезна. На нашу думку, в країні формується бюджет поліцейської держави. Так, поліція має отримувати достойну платню. Але хіба праця людей, які є інтелектом нації, не повинна також гідно оплачуватися?» — обурюється голова профспілки працівників НАНУ.

У представників академічної спільноти, наголошує Широков, усе частіше постають питання: «Навіщо нам гарант, який нічого не гарантує окрім власних статків, уряд, який ігнорує Закон, і Верховна Рада, яка не контролює того, що сама ухвалює? Можливо, краще йти на дострокові вибори, ніж мати те, що маємо зараз?»

Кіра ВІНОГРАДОВА

Як «захисники українського села»

АГРАРІІВ ПОДАТКАМИ ОБКЛАДАЮТЬ

Виставляючи повернення спецрежиму ПДВ як підтримку аграрного сектора, власникам та користувачам сільгоспугідь водночас хочуть підвищити ставку земельного податку та нав'язати нову данину. Відтак навантаження на дрібного фермера збільшиться майже на 20%. Йдеться про законопроект №5225 «Щодо удосконалення системи оподаткування у сфері земельних відносин і сільського господарства», розроблений за сприяння Аграрної партії та її членів. Нині він активно лобюється перед розглядом профільним парламентським комітетом.

Автори в пояснювальній записці заявили про благородну мету цього законопроекту. Мовляв, документ спрямований на підтримку аграрного сектора, забезпечення сталого розвитку сільського господарства, скорочення тіньової економіки і підвищення рівня зайнятості на сільських територіях. Але це, напевно, для тих депутатів, які не вникають у тонкощі, а голосують за той чи інший законопроект на підставі виключно доповідної записки.

До тексту законопроекту, який покликаний передусім зберегти спецрежим оподаткування для галузі, що так потребує державної підтримки, невдільно внесено норми щодо запровадження нового обов'язкового податку, а також суттєвого підвищення ставок земельного податку для всіх власників ділянок, паїв і постійних землекористувачів (не менше як 0,6% від нормативної грошової оцінки).

Сьогодні органи місцевого самоврядування при встановленні такої ставки мають лише верхню відсоткову межу, яка є різною і залежить від кількох факторів. Це дозволяє рівномірно та справедливо визначити податкове навантаження на ту чи іншу категорію земель. Зазвичай для сільськогосподарських земель така ставка стано-

вить 0,1%, а для земель житлової забудови — 0,03%.

Запропонований новий обов'язковий податок із назвою «мінімальне податкове соціальне зобов'язання» (МПСЗ) повинні сплачувати всі власники та користувачі (зокрема орендарі) сільгоспугідь, площа яких перевищує один гектар. Сьогодні, за чинним законодавством, селяни та малі домогосподарства звільнені від сплати податку з доходів, отриманих від використання сільгоспугідь площею до двох гектарів, адже така продукція вирощується з метою задоволення особистих потреб родини, а та частина, що реалізується, прирівнюється до надлишків.

Після ухвалення цього законопроекту селяни, домогосподарства та дрібні фермери будуть змушені платити податок, від якого вони сьогодні звільнені, а також в обов'язковому порядку — нову данину.

Платіжки за новим податком надходитимуть від податкової, якій байдуже, використовуєте ви ці ділянки чи ні. У користуванні є більше як один гектар — платіть. Тож самостійно господарювати на власній землі стане занадто дорого. А якщо грошей не маєте — здавайте її в оренду.

До речі, автори не забули подбати про великі сільгоспідприємства: передбачили для них преференції у вигляді податкових знижок. Тому податкове навантаження для них не зросте, адже чим більша площа угідь (більше як 500 гектарів), тим більшу знижку отримують такі підприємства. Це неодмінно призведе до втрати коштів Державного бюджету України.

Отож, увесь податковий тягар за цим законом ляже саме на власників особистих селянських господарств і одноосібників, які заплатять приблизно у 16 разів більше (640 грн замість 40 грн). А навантаження на дрібного фермера зросте майже на 20% (додатково 100 грн за кожен гектар). І це за умови, що ви маєте один гектар, та у разі встановлення мінімальних ставок податків (1% МПСЗ та 0,6% земельного податку). Тобто в платіжці сума може бути й удвічі більшою.

Законотворці навіть приблизно порахували кошти, які наступного року планується зібрати з селян та дрібних фермерів. Так, з огляду на новий податок — майже 4 млрд грн, а з огляду на підвищення ставки земельного податку — майже 1,5 млрд грн.

Хотілося б запропонувати авторам цього законопроекту (якщо він, не дай боже, буде підтриманий Верховною Радою) пройти по селах після того, як селяни отримають нові платіжки, і з таким самим запалом розповісти про «благородну» мету законопроекту, як це вони роблять нині у Верховній Раді.

А читачам пропоную робити висновки!..

Вадим ІВЧЕНКО

КОМЕНТАРІ ЕКСПЕРТІВ

До чого призведе впровадження мінімального соціального податкового зобов'язання

Законопроект №5225 «Щодо удосконалення системи оподаткування у сфері земельних відносин і сільського господарства» серйозно занепокоїв представників агросектора. Спеціалісти, опитані «ВВ», вважають, що додаткове податкове навантаження загрожує скороченням кількості сільгоспідприємств та зниженням якості продукції.

«Додаткове податкове навантаження призведе до скорочення земельного ресурсу дрібних товаровиробників на користь агрохолдингів»

Іван ТОМИЧ,
президент Асоціації фермерів
та приватних землевласників:

«Ми не підтримуємо законопроект №5225, адже він стане лише додатковим тягарем для аграріїв. А запропонований у ньому спецрежим ПДВ насправді свідчить про неефективність підтримки дрібного та середнього підприємця у сільській місцевості. Натомість запро-

вадження нового податку серйозно непокоїть. Адже дрібним виробникам доведеться додатково платити 300 грн за гектар землі. Додаткове податкове навантаження призведе до скорочення земельного ресурсу дрібних товаровиробників на користь агрохолдингів».

«Хаотичність прийняття рішень у аграрній політиці спричиняє нескінченну турбулентність у сфері сільського господарства»

Сергій КОНДРЮК,
заступник голови профспілки працівників
агропромислового комплексу:

«Ми обрали європейську модель взаємовідносин влади і суспільства. Тому дуже дивує, що такі новації не обговорюються із фахівцями.

Гіпотетично ухвалення цього законопроекту започаткує більшу легалізацію використання земель. Але існує ризик того, що під гарною ідеєю криється спроба чергового тиску на фермерство і що на плечі фермерів ляже додаткове матеріальне та адміністративне навантаження.

Хаотичність прийняття рішень у аграрній політиці спричиняє нескінченну турбулентність у сфері сільського господарства, що вкрай негативно впливає не лише на пер-

спективу, а й на поточний стан справ. Тобто очікування нових проблем і потрясінь в АПК призводить до росту цін на агропродукцію.

Так, останнє рішення уряду щодо скасування спецрежиму ПДВ, яке міститься у пропозиціях до проекту держбюджету на наступний рік, загрожує ліквідацією 100 тисяч робочих місць у агросекторі. А експеримент Кабміну зі скасування держрегулювання цін уже позначився на подорожчанин продуктів. Тим часом очікуване підвищення цін на сільгосппродукцію наступного року становить 15–20%. І це при тому, що уряд планує стрибок інфляції на рівні лише 8%».

«Якщо податкові зобов'язання будуть розширені, садівництво стане збитковим»

Володимир ПЕЧКО,
голова громадської спілки «Українська асоціація
садівництва та ягідництва»:

«Якщо податкові зобов'язання будуть розширені, наші підприємства не зможуть повноцінно працювати, і галузь садівництва стане збитковою. Уже зараз дохід із гектара в Україні кардинально відрізняється від того, що існує у європейських країнах. Так, багато років поспіль кілограм яблук у реалізації коштував один долар. У прив'язці до долара ми купуємо засоби захисту та обробки, паливо, платимо зарплатню співробітникам. У Європі ціна на ці фрукти залишилася незмінною, а наші підприємства реалізують їх по 6–8 грн/кг, тобто по 25–30 центів.

Для того щоб сад почав плодоносити, потрібно чотири роки. За ним постійно потрібно доглядати, вкладати в нього кошти. В Європі дер-

жава підтримує садівників, надає їм підтримку і створює комфортні умови, зокрема податкові, для роботи. В нас норми оподаткування весь час змінюються, що ускладнює роботу.

Якщо в середньому підприємство, яке займається садівництвом, користується 10–700 гектарами землі, то неважко порахувати, як зростуть збитки після впровадження мінімального соціального податкового навантаження. Аби вижити, підприємства змушені будуть нехтувати суворими вимогами до засобів захисту, що позначиться на якості продукції та на її кількості. Нині ми маємо можливість експортувати наші фрукти. Із запровадженням додаткового податку нам не буде з чим виходити на ринок».

УВЕСЬ ПОДАТКОВИЙ ТЯГАР, ЗА ЦИМ ЗАКОНОМ, ЛЯЖЕ САМЕ НА ВЛАСНИКІВ ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ І ОДНООСІБНИКІВ, ЯКІ ЗАПЛАТЯТЬ ПРИБЛИЗНО В 16 РАЗІВ БІЛЬШЕ (640 ГРН ЗАМІСТЬ 40 ГРН). А НАВАНТАЖЕННЯ НА ДРІБНОГО ФЕРМЕРА ЗРОСТЕ МАЙЖЕ НА 20% (ДОДАТКОВО 100 ГРН ЗА КОЖЕН ГЕКТАР). І ЦЕ ЗА УМОВИ, ЩО ВИ МАЄТЕ ОДИН ГЕКТАР, ТА В РАЗІ ВСТАНОВЛЕННЯ МІНІМАЛЬНИХ СТАВОК ПОДАТКІВ (1% МПСЗ ТА 0,6% ЗЕМЕЛЬНОГО ПОДАТКУ)

НОВА СИЛА ЄВРОПИ

Здається, з Європою щось негаразд. Протягом майже десятиліття ми стрибаємо з однієї кризи в іншу — з нашими банками, з нашим сусідом Росією, з сотнями тисяч мігрантів, які перетнули наші кордони. А тепер ось і Брексіт. Вихід Великої Британії сприяв тому, що Європейський союз усвідомив свою історичну вразливість.

Уважний спостерігач бачить, як ЄС змінюється на наших очах. Десятиліттями він був націлений на створення спільного ринку та вдосконалення бездоганної системи технократичної політики, орієнтованої на правила. А нині європейські держави роблять щось нове: вони займаються політикою, у центрі якої — подія. Вони рятують валюту, вирішують питання біженців, зважуються випробувати сили у відносинах з Росією і змушені залагоджувати неприємності, спричинені Брексітом.

Для Європейського союзу йдеться вже не лише про те, щоб регулювати поведінку компаній на спільному ринку. Навпаки, країнам — членам ЄС доводиться зараз спільно долати порушення порядку. І то швидко. При цьому глави урядів — Європейська рада — перебувають в очевидно вигіднішій позиції, ніж

дедалі чіткіше проявляються відмінності — тривалий час це було табу — в питанні владних повноважень європейських країн, коли мова заходить про те, хто може нести відповідальність за дії.

І все ж альтернативи практично немає. З огляду на прискорення світової історії, яке ми спостерігаємо від 2008 року, розвиток здатності спільно діяти, як би важко це не давалося, для європейських країн — питання виживання. Ідея держав-засновниць про створення для Європи «якоря» у формі системи правил, яка б дозволила цивілізувати міждержавні відносини і зробити їх більш передбачуваними, була зрозумілою після двох світових воєн. Але нові виклики окреслюють межу такої стратегії. Як слід вчинити, коли сотні тисяч біженців проникають до Європи? Жоден договір не може пе-

ТЕ, ЩО НАСТАВ ЧАС НІМЕЧЧИНИ, ПРИХОВУЄ ОСОБЛИВУ НЕБЕЗПЕКУ ЯК ДЛЯ САМОЇ КРАЇНИ, ТАК І ДЛЯ ЄВРОСОЮЗУ. ДЕЯКІ З ЦИХ НЕБЕЗПЕК У БЕРЛІНІ ЦІЛКОМ УСВІДОМЛЮЮТЬ, А ІНШІ — НЕДООЦІНЮЮТЬ

за планом. Європа, клуб непередбачуваних демократій, не є винятком. Раптом з'являється серія несподіваних рішень, часто прийнятих національними політиками, які не можуть дати ради подіям у власній країні чи за кордоном, але згодом змушені визнати, що лише спільно вони здатні впоратися з відповідними проблемами.

Доказом є те, як глави держав і урядів впливають через Європейську раду. Цей форум, створений 1974 року як протипага брюссельській «фабриці правил», перебуває на передовому фланзі політики, яка орієнтована на події. У період кризи євро центральні органи влади ЄС не мали необхідних фінансових

І все ж впливові європейські фігури, такі, як колишній голова Єврокомісії Жак Делор і Юрген Хабермас (німецький філософ і соціолог), розкритикували роль національних лідерів Європи у врегулюванні кризи, заявивши про «ренационалізацію європейської політики». Втім, можна інтерпретувати події інакше. Можливо, ми спостерігаємо «європеїзацію національної політики», такий розвиток, який загально, скоріше, зміцнює клуб країн — членів ЄС.

Нинішні кризи увиразнюють німецьку владу в Європі. Ми прямуємо від ЄС, у якому домінував трикутник Париж-Берлін-Лондон, до ЄС, що орієнтується тільки на Берлін.

Те, що настав час Німеччини, приховує особливу небезпеку як для самої країни, так і для Євросоюзу. Деякі з цих небезпек у Берліні цілком усвідомлюють, а інші — недооцінюють. Усвідомлюють там тяжку спадщину німецької історії, якою у періоди напруження маніпулюють — навіть через 70 років після часів Гітлера — іноземні карикатуристи й норовливі противники. Недооцінюють у Берліні те, що прийняті з благими намірами загальноєвропейські рішення можуть видаватися збоку як обстоювання виключно власних інтересів. Німці, які керуються сильними моральними принципами, іноді забувають, що їх дії можуть мати інший ефект, ніж вони припускали.

Щось схоже можна було спостерігати в період міграційної кризи. Звісно, гостинність німців свідчить про шляхетні переконання, але країна, де населення старіє, готова знайти застосування освіченому сирийському середньому класові. Так, принаймні, вважали в Парижі. Це не робить поведінку німців менш моральною, але ускладнює європейські дебати.

Хай там як, але влада Німеччини не всесильна. Ангела Меркель неодноразово переконувалася у тому, що Німеччина не може впоратися з усім самостійно, а тим більше — без участі Франції. Німецьке і французьке ставлення до тих чи інших основних понять кардинально різняться; це призводить до постійних непорозумінь.

Візьмемо, до прикладу, правила. У Німеччині правила означають справедливість, порядок і чесність. У Франції правила — свідчення обмежень і несвободи. В європейському контексті це призводить до взаємної підозрливості. Париж часто просить виявити гнучкість (наприклад, щоб перевищити ліміт заборгованості); у Берліні це сприймається як опортунізм. Тим часом німців, які самі вважають, що застосовують правила строго, але чесно, звинувачують у жорсткості та впертості.

Протилежність правил — події. У Франції подія, навіть драматична, вважається ознакою життя і оновлення. Для французького політичного лідера а-ля Саркозі криза надає можливість показати, на що він здатен. У Німеччині ж події розглядаються як підриви порядку, як дестабілізація і небезпека. Криза спричиняє там легку паніку. Німецька громадськість цінує глав уряду, котрі «абсорбують» шок і, як Меркель, «йдуть слідом».

Найважче завдання Німеччини в рамках Євросоюзу полягає ось у чому: країні, яка радо скоує себе і своїх партнерів правилами, доведеться виконувати провідну роль у політиці, орієнтованій на події. А Париж, який завжди мріяв про те, щоб штовхати Європу вперед, зависає. Тепер Німеччині потрібно «підключити до гри» політичних лідерів, які доведуть до досконалості готовність приймати рішення і здатність імпровізувати.

Вирішальним стане рік виборів у Європі — 2017-й. Насправді усі національні вибори вже давно стали загальноєвропейськими; за їх результатами стежать у всій Європі. Наступного року відбудуться вибори в Німеччині, Франції та Нідерландах. Під час цих передвиборчих кампаній національні політики повинні не примірено боротися за європейську здатність діяти. Тільки так Європа може формувати своє майбутнє.

Луук ван МІДДЕЛААР,
Die Zeit, Німеччина

(Матеріал друкується зі скороченнями)

З ОГЛЯДУ НА ПРИСКОРЕННЯ СВІТОВОЇ ІСТОРІЇ, ЯКЕ МИ СПОСТЕРІГАЄМО ВІД 2008 РОКУ, РОЗВИТОК ЗДАТНОСТІ СПІЛЬНО ДІЯТИ ДЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН — ПИТАННЯ ВИЖИВАННЯ

Єврокомісія. Адже тільки держави можуть у нинішній ситуації активно діяти, якщо, наприклад, необхідно забезпечити зовнішню і внутрішню безпеку, оскільки лише у них є армія, дипломати і спецслужби.

Нова практика розхитує налагоджений механізм і ставить у скрутне становище брюссельську ортодоксію. Крім того,

редбачити креативність історії і, тим паче, містити адекватну відповідь.

Це не має нас дивувати. Ми знаємо, що національна політика — безперервний потік сюрпризів, втрат і скандалів. Часто це призводить до результатів, яких ніхто не очікував. Усім зрозуміло, що в демократичній системі події рідко відбуваються

засобів і, що головне, повноважень для того, аби змінити правила, які є основою їх власного існування. У період з 2010-го по 2012 рік канцлер Ангела Меркель, президент Саркозі та їх (тоді) 25 колег стали тими, хто прийняв рішення, здатне врятувати євро. Лише вони змогли діяти, тимчасово проігнорували чинні норми.

ТЕРМІНАТОР-КАЛЬКУЛЯТОР

Доволі цікавий період у оскароносного голлівудського актора Бена Аффлек. То він режисує політичний трилер «Арго», за що й отримує золоту статуетку. Далі знімається у провокаційній стрічці Девіда Фінчера «Зникла», нагадавши про те, який він чудовий драматичний актор. Потім дебютує у кінокоміксі, перевтілюючись у Бетмена. Зараз же Аффлек вирішив спробувати свої сили в бойовику, зігравши в картині «Аудитор».

Очікування від цього кіно були найвищими. Все ж ім'я Аффлек в титрах дорого вартує: цей актор ніколи не знімався у другосортних фільмах. Але цього разу, схоже, схибив із вибором. Але про все по порядку.

Згідно з сюжетом, геній аудитор-аудит Крістіан Вульф (Бен Аффлек) працює на найнебезпечніші злочинні організації в світі. (До речі, свої чималі заробітки він жертвує клініці, де лікують особливих дітей.) Але коли йому на хвіст сідає відділ у боротьбі зі злочинністю міністерства фінансів США, він вирішує зачепитися і трохи відійти від криміналу.

Головний герой проводить аудит у компанії, яка виробляє побутову

техніку, як слідчі з мінфіну все ближче підкрадаються до аудитора...

За великим рахунком, можна й не розповідати, наскільки добре Бен Аффлек вжився у роль. Без нього цього фільму взагалі б не було. Крістіан Вульф, як не парадоксально, має значно міцніші моральні принципи, ніж більшість людей. А під маскою відчуженості ховається дуже багатогранна особистість. Але, правду кажучи, на «Оскара» актор не тягне. Просто йому надто самотньо в цьому кіноболоті...

Анна Кендрік повинна була привнести у фільм романтичну складову. Але насправді все виглядало надміру безглуздо. Навіть незрозуміло, чому творці картини обрали

До речі, якийсь час на крісло режисера претендували Мел Гібсон (на бойовиках він буквально зуби з'їв) і брати Коен (тоді б нам показали неймовірно багатогранну і яскраву історію). Але на жаль...

Білл Дюбюк, який написав цілком добротний сценарій для картини «Суддя», цього разу теж розчарував. Фільм вийшов таким собі салатом, до якого кинули інгредієнти, що абсолютно не поєднуються. Історія аудитора-аудита справді була оригінальною. Тому дуже прикро, що режисер і сценарист її заборили. Тим паче що хороших бойовиків Голлівуд продукує неймовірно мало: цей жанр перебуває буквально на межі вимирання.

«Аудитор» — це черговий фільм втрачених сподівань. Це кіно, яке можна подивитися за кілька хвилин, просто ознайомившись із трейлером. Оскільки дві години екранного часу можна провести зі значно більшою користю.

Залишається сподіватися на гангстерську драму «Закон ночі»,

«АУДИТОР» — ЦЕ ЧЕРГОВИЙ ФІЛЬМ ВТРАЧЕНИХ СПОДІВАНЬ. ЦЕ КІНО, ЯКЕ МОЖНА ПОДИВИТИСЯ ЗА КІЛЬКА ХВИЛИН, ПРОСТО ОЗНАЙОМИВШИСЬ ІЗ ТРЕЙЛЕРОМ. ОСКІЛЬКИ ДВІ ГОДИНИ ЕКРАННОГО ЧАСУ МОЖНА ПРОВЕСТИ ЗІ ЗНАЧНО БІЛЬШОЮ КОРИСТЮ

техніку, безпілотники і високотехнологічні протези. Співробітниця фінансового відділу цієї фірми Дана (Анна Кендрік) знаходить розбіжність у бухгалтерії на мільйони доларів і самотужки не може впоратися із ситуацією. Крістіан Вульф буквально за дві секунди відшукує загублені кошти. Здавалося б, робота виконана... Але тут на нього і Дану починається справжнє полювання. Хтось дуже не хоче, щоб правда спливла нагору. Ось тільки персонаж Аффлек не такий уже й простий хлопчик, він справжній термінатор, щоправда, з крові та плоті. Тож мисливцям варто остерегтися! Паралельно ми ба-

саме цю актрису. Для Аффлек вона надто проста. Та й загалом Кендрік була чужорідним тілом. Вона вочевидь не доросла до таких жорстких і дорослих фільмів, так і залишившись подружкою Беллі з культових підліткових «Сутінків».

Режисерське крісло посів Гевін О'Коннор, і це була головна помилка продюсерів «Аудитора». Цього року він уже видав абсолютно провальну стрічку «Джейн бере рушницю» з Наталі Портман у головній ролі. Сподівання на те, що в новій стрічці О'Коннор реабілітується, звісно, були. Але йому не вистачило ні польоту, ні гарту, ні досвіду.

в якій Бен Аффлек не лише зіграв головну роль, а й став постановником (до речі, одним із продюсерів фільму виступив Леонардо ДіКапріо). Аффлек дуже вдумливий і тонкий режисер. Тому хочеться вірити, що це кіно вийде справді класне.

Попри те, що останнім часом нам показували чималу кількість гангстерських муві, мафіозна тема все ще не розкрита кінематографістами повною мірою. Прем'єра картини «Закон ночі» відбудеться у січні 2017 року. Тож чекаємо.

Анна СПІВАК

«Війна світів», «Династія» і перші леді США

На 2017 рік серіаломани мають великі сподівання. Тому що вже 1 січня стартує показ четвертого сезону «Шерлока». Трохи згодом нас очікує неймовірний рестарт культового «Твін Пікса». А ще — сьома частина «Гри престолів». Також наступного року глядачів ознайомлять із ще кількома цікавими проектами.

сон, Бетті Форд, Розалін Картер, Ненсі Рейган, Барбара Буш, Хіллари Клінтон, Лора Буш і Мішель Обама.

Передбачається, що багато-серійний фільм вийде на каналі НВО або платформі Netflix.

Далі — більше: знаменитий фантастичний роман Герберта Уеллса «Війна світів» стане основою для нового серіалу, який зніматимуть для каналу MTV. За екранізацію візьмуться сценаристи Джефф Девіс і Енді Кохрен, котрі працювали над тінейджерською довгограючою жахачкою «Перевертень».

Нагадаємо, що «Війна світів» екранізувалася безліч разів. Найвідомішими постановками є: радіоп'єса Орсона Уеллса 1938 року, що завоювала золоту статуетку за найкращі спецефекти, стрічка Байрона Хескіна 1953-го і картина Стівена Спілберга 2005 року з Томом Крузом у головній ролі. А ще з 1988-го до 1990 року

Твори Джоан Роулінг, матусі Гаррі Поттера, продовжують переносити на екран. Найближчим часом нашої увазі представлять прем'єру стрічки «Фантастичні звірі і де їх шукати». Планується, що вона матиме чотири продовження. А ще за мотивами детективів Роулінг, написаних під псевдонімом Роберт Геллбрейт («Поклик зозулі», «Шовкопряда», «На службі зла»), британський гігант ВВС спільно з американським телеканалом НВО знімуть серіал. Телефільм нараховуватиме сім серій по 60 хвилин. Зйомки стартують уже цієї осені в Лондоні.

До речі, сама Роулінг стане виконавчим продюсером проекту. А ось на посаду режисера поки нікого не призначено. Втім, уже відомо, що головного героя — приватного детектива Корморана Страйка зіграє британський актор Том Бйорк. Його знають за роллю Федора Долохова в британській екранізації «Війни і миру».

Це не перший телефільм, знятий за мотивами творів Джоан Роулінг. У 2015 році той-таки канал ВВС видав міні-серіал за її романом «Випадкова вакансія».

Наступна потенційно яскрава прем'єра — проект про перших леді США. Режисером і продюсером цього політико-феміністського телефільму стане відома американська актриса Робін Райт, яка зіграла дружину вигаданого американського президента Френка Андервуда в культовому «Картковому будиночку». Також за продюсування візьмуться володарка «Оскара» Різ Уізерспун.

Серіал буде заснований на бестселері Кейт Андерсон Брауер «Перші жінки: Грація і сила сучасних перших леді Америки». Героїнями книги є: Джекі Кеннеді, Леді Берд Джонсон, Патриція Нік-

транслявався однойменний серіал, який розповідає про те, що трапилося після описаних у романі подій. Згідно з сюжетом, марсіани не загинули, а лише впали в анабіоз. Зміцнившись, вони прокинулися через десять років.

І на завершення трохи гумору: американський телеканал The CW Television Network заявив про відродження серіалу «Династія», який розповідає про сімейні клани Керрінгтонів і Колбі. Дев'ять сезонів цієї мильної опери виходили в ефір з 1981-го до 1989 року.

Керуватимуть рестартом сценаристи Джордж Шварц і Стефані Севедж. Нам розкажуть про нащадків кланів. Добре хоч за «Санта-Барбару» ще не взялися...

Євгенія ПРОРИВАЙ

Шеф-редактор — Сергій ПАЛЄХА, відповідальний секретар — Олексій СОКУР	Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26 Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080	Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14	Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 10 485 прим. Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)	При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове. Відповідальність за зміст реklamних матеріалів несе рекламодавець.
--	--	---	--	---

